

melse med Erfaringen fra Lovgivningen i andre Lande vil kunne anvendes efter de til enhver Tid foreliggende Forhold samtidig med, at der gives tilstrækkelig Sikkerhed for Forbrugeren.

Der vil herefter gennem Loven i sin Helhed være givet Bestemmelser for den Medicin, som omhandles i Farmakopéerne, gennem § 31 for Lægemidler, hvis Sammensætning ikke er angivet, og gennem nærværende Paragraf for de medicinske Specialiteter.

Anvendelsen af fabriksfremstillede Lægemidler, medicinske Specialiteter, er i Aarenes Løb mere og mere her som i alle andre Lande traadt i Stedet for de fra gammel Tid af Apotekerne selv tilvirkede Præparater, hvis Fremstilling staar beskrevet i Farmakopéerne, offentliggjorte Kompositionssamlinger, inden- og udenlandske Haandbøger o. s. v. Denne Udvikling har gjort sig gældende overfor saavel de af Lægerne paa Receipt udfærdigede Ordinationer som overfor Haandkøbsartikler, der af Publikum indkøbes paa Apotekerne.

I de fleste Lande er derfor foruden den almindelige Apoteks-Visitatskontrol indført en Specialitetskontrol, og det er Hensigten i Henhold til den foreslaede Lovbestemmelse at gennemføre Kontrollen med Hensyn til Analyser, Bedømmelse af Pris, Reklame o. s. v.

Denne Kontrol er et helt nyt Omraade, overfor hvilket man ellers her i Landet staar uden praktisk Erfaring. Man maa derfor anse det for rigtigt, at Virksomheden udvikler sig lidt efter lidt, saaledes at der efterhaanden inddrages flere og flere Grupper af Specialiteter under Kontrol og Undersøgelse, begyndende med de rent kemiske Analyser, Vægtprøver etc., saaledes at Omraadet senere udvides til organoterapeutiske Præparaters Kontrol ved biologiske Prøver etc.

En saadan rolig Udvikling maa anbefales bl. a. ogsaa af økonomiske Grunde, da en samtlige Specialiteter omfattende Undersøgelse straks vil være ret uoverkommelig og kræve betydelig faglig Assistance og større Laboratorieplads, hvilket alt vil medføre store Udgifter.

Man finder det naturligt, at der til Dækning af Udgifter ved Specialitetskontrollen i Lighed med f. Eks. Udgiften ved Kontrollen med Røntgenanlæg, jfr. § 1, e. i Lov Nr. 147 af 15. April 1930 om Brugen af Røntgenstråler m. v., afkræves et Gebyr for hver Undersøgelse, saaledes at Forholdet økonomisk, saavidt muligt, kan hvile i sig selv.

Ministeriet formener, at det saavel af Hensyn til Befolkningens forsvarlige Forsyning med Medicin som af Hensyn til Priserne paa denne vil være af største Betydning, at en Specialitetskontrol indføres.

Til § 33.

Efter den nugældende Regel i Apotekerlovens § 19 er det forbudt uden Sundhedsstyrelsens Tilladelse at reklamere med Bandager m. v., ligesom Sundhedsstyrelsen har Bemyndigelse til at forbyde, at der averteres med Medicinalvarer som lægende o. l.

Man har ment det rettest at ændre den førstnævnte Bestemmelse saaledes, at Sundhedsstyrelsens forud indhentede Tilladelse ikke er fornøden, men Sundhedsstyrelsen har Bemyndigelse til — naar den finder det rigtigt — at nedlægge Forbud mod Reklamer.

Gennemførelsen af den ovennævnte Bestemmelse, hvorefter Sundhedsstyrelsen er bemyndiget til at forbyde Avertering for Medicinalvarer, naar disse i Annoncer betegnes som lægende o. l., har vist sig uoverkommelig, idet den krævede, at Sundhedsstyrelsen skulde være opmærksom paa alle fremkomne Annoncer. Da Avertering paa den omhandlede Maade i Almindelighed kan siges at være vildledende og bør forbydes, har man i Loven indsat et almindeligt Forbud mod saadan Avertering og gældende for alle Varer.

Til § 34.

De nugældende her omhandlede Bestemmelser findes i Apotekerlovens §§ 1 og 25.

Efter disse Bestemmelser vil i Virkeligheden Kreditorerne i Boet i Tilfælde af en Apotekers Konkurs kunne komme til at drive Apoteket. Da man finder dette Forhold uheldigt, og da man i det hele ikke finder det rimeligt, at en Person, der er under Konkurs, kan være Indehaver af en Apotekerbevilling, saa meget mere som det efter Lovforslagets § 3. e) for at erholde Bevilling udkræves, at den paagældende er raadig over sit Bo, har man foreslaet Bestemmelsen ændret, saaledes at Bevillingen bortfalder i Tilfælde af Indehaverens Konkurs.

Tilsvarende Bemærkninger gælder for det Tilfælde, at en Person umyndiggøres.

Det bemærkes udtrykkeligt, at der intet vil være til Hinder for, at den paagældende, naar Konkursen er afsluttet, og han paany er raadig over sit Bo, eller naar Umyndiggørelsen er hævet, erholder Apotekerbevilling, naar en saadan maatte være ledig.